

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان

نشانی: تهران: میدان فاطمی، خیابان بهرام‌مصیری، پلاک ۲۲ • تلفن: ۵۴، ۸۸۹۳۶۲۷۰ • شماره: ۸۸۹۲۵۴۶۷ • تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹ • تلفن امور آگهی‌های شهرستان‌ها: ۷-۵۴۰۱۹۸۰۵ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴۸ • توزیع: موسسه مطبوعاتی نشرگستر امروز نوین • تلفن: ۰۹۳۸۵۲۲۱۰۱۶ • چاپ: صمیم

شتر

یکشنبه ۳۰ فروردین ۱۴۰۵ | ۱ ذی‌القعده ۱۴۴۷ | ۱۹ آوریل ۲۰۲۶ | سال بیست‌دوم • شماره ۵۲۶۳ | صفحه

اذان ظهرتهران ۱۲:۰۳ | اذان مغرب ۱۹:۰۰ | اذان صبح فردا ۳:۵۶ • طلوع آفتاب ۵:۲۶

www.sharghdaily.com

apararat:tasvirshargh

Telegram:SharghDaily

youtube:sharghdaily

twitter:sharghdaily

instagram:sharghdaily1

هنرخوانی

جشنواره کن و هفته منتقدان

جشنواره کن از ۱۳ تا ۲۱ می (۲۳ تا ۳۱ اردیبهشت) برگزار خواهد شد. فیلم جدید و فرانسوی‌زبان فرهادی در نخستین نمایش جهانی خود در بخش مسابقه اصلی هفتادوپنجمین جشنواره فیلم کن به نمایش گذاشته می‌شود.

فیلم جدید سینماگر ایرانی با چهره‌های سینمای فرانسه ساخته شده است: ایزابل هوبر، ویرژینی افیرا، ونسان کسل، پی‌یر نینی و آدم بسا در کنار کاترین دونو از بزرگان سینمای فرانسه که حضوری چشمگیر در این فیلم دارد. این فیلم قرار است در جشنواره کن حضور داشته باشد.

همچنین هفته منتقدان جشنواره کن، بخش موازی معتبر این رویداد، شصت‌ونهمین دوره خود را با نمایش ۱۱ فیلم بلند و ۱۳ فیلم کوتاه برگزار می‌کند. این بخش با انیمیشن «در امواج» ساخته فونک مای نکونین آغاز به‌کار می‌کند و با درام «وداع جهان ظالم» ساخته فلیکس دو ژووری به پایان می‌رسد. امسال از میان هزارو ۵۰ فیلم بلند و دوهزارو ۴۰۰ فیلم کوتاه، فهرست هفته منتقدان شامل ۱۱ فیلم بلند و ۱۳ فیلم کوتاه است که هفت عنوان در بخش مسابقه (شامل پنج فیلم اول و دو فیلم دوم ساخته کارگردانان) و چهار نمایش ویژه را شامل می‌شود.

بخش مسابقه هفته منتقدان برای اولین بار میزبان فیلم‌هایی از کوزوو و یمن خواهد بود و به ترتیب «نیایش» ساخته بلرتا باشولی و «ایستگاه» ساخته سارا اسحاقی در این بخش به نمایش گذشته می‌شوند. هیئت داوران هفته منتقدان سه جایزه اعطا خواهد کرد: جایزه اکتشاف سونی برای فیلم کوتاه، جایزه ستاره در حال ظهور بنیاد لویی رودره و جایزه بزرگ پاریس.

ایستگاه، سارا اسحاقی، نیایش، بلرتا باشولی، درجه، مارین آتلان، دختری ناشناس، زو چینگ، شش ماه در ساختمان صورتی، برونو سانتاماریا رازو، قلع قلعه، الکساندر مورفی و زنده، آینا کلوتت اتاری هستند که در این بخش اکران می‌شوند. وداع جهان ظالم (فیلم اختتامیه)، فلیکس دو ژووری «استون وال»، ژولیان گاسپار-اولیوری و «گوست و سوخت»، پیر لو کال اتار و ویژه این بخش هستند.

۱۵۰۰ شغل هنری تصویب شد

بیش از هزارو ۵۰۰ عنوان شغل هنری در جلسه کارگروه تخصصی صلاحیت حرفه‌ای شورای عالی آموزش و تربیت فنی، حرفه‌ای و مهارتی، ارائه و بررسی شد.

طبق دستورالعمل‌های مصوب، نمایندگان انجمن‌ها، صنوف، کارشناسان خبره، نمایندگان دستگاه‌های ذی‌ربط حضور داشته و این جلسات با مشارکت جدی کارشناسان و متخصصان هر رشته در دفتر توسعه آموزش‌های فرهنگی و هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تشکیل شد و ضمن بررسی وضعیت جاری هر رشته، درباره بازنینی و جمع‌آوری مشاغل جدید بر اساس ضوابط مصوب و چارچوب صلاحیت حرفه‌ای و فرمت‌های اعلامی اقدام شد که در این راستا ۱۸۰ شغل در حوزه سینما، ۹۰۰ شغل در حوزه گرافیک، ۲۰۰ شغل در حوزه گرافیک، صد شغل در حوزه نقاشی و ۱۵۰ شغل در حوزه هنرهای نمایشی و در مجموع بیش از هزارو ۵۲۰ شغل در حوزه‌های هنری احصا و به صورت مکتوب به دبیرخانه شورای عالی آموزش و تربیت فنی، حرفه‌ای و مهارتیارسال شد. مشاغل حرفه موسیقی از طرف دبیرخانه شورای عالی آموزش و تربیت فنی، تأیید و ابلاغ شده است و مقرر شد برای دیگر مشاغل ارائه‌شده، جلسه کمیته مشورتی برپا شود.

مراسم استقبال از ۹ دربال نانو قهرمان دنا که در اوایل جنک تحمیلی توسط دشمن آمریکایی-صهیونی مورد اصابت قرار گرفته بود، با حضور فرماندهان نیروهای مسلح و مسئولین کشوری و خانواده‌های آنها، صبح روز ۲۹ فروردین‌ماه ۱۴۰۵ و هم‌زمان با روز ارتش جمهوری اسلامی ایران، در ورودی دروازه قران شهر شیراز برگزار شد.

عکس: ظاهره رخ‌بخش، ایسنا

وقتی یک سد دوباره ساخته شد

مهدی زارع

و طراحی سیستم‌های مقاومت در برابر زلزله اجرا کرده بود. این مشارکت، نمونه خوبی از همکاری فنی بین ایران و کشورهای اروپایی در بازسازی پس از سوانح طبیعی بود و به عنوان یکی از موفقیت‌های مهندسی پس از زلزله‌ها شناخته می‌شود. پس از وقوع سوانح طبیعی و بحران‌های انسانی در ایران، اسپانیا در زمینه‌های کمک‌های انسان‌دوستانه و همکاری‌های بین‌المللی حضور داشته است. ارسال پزشک و تجهیزات پزشکی، و اعزام تیم‌های امداد و نجات از سوی سازمان‌های خیریه و دولتی اسپانیا انجام شده است. اسپانیا در بسیاری از موارد، به‌ویژه پس از زلزله‌های طبیس، منجیل و بم در ایران، تجهیزات پزشکی و مواد غذایی را ارائه داده است. از سوی دیگر اسپانیا با استفاده از شبکه‌های دیپلماسی خود در سازمان‌های بین‌المللی، ازجمله سازمان جهانی بهداشت و سازمان ملل متحد، به تقویت پاسخ بین‌المللی به بحران‌های ایران کمک کرده است. در زلزله ۵ دی‌ماه ۱۳۸۲ بم با بزرگای ۶.۵ و ۳۰ هزار نفر کشته، شهر بم و مناطق اطراف آن به طور کامل ویران شد. اسپانیا از کشورهایی بود که به‌سرعت پس از وقوع زلزله، کمک‌های فوری ارسال کرد. تیم‌های امداد و نجات اسپانیا به صورت مستقیم به منطقه آسیب‌دیده اعزام شدند و در عملیات نجات و کمک به زخمیان نقش فعالی داشتند. اسپانیا به دلیل تجربه فنی، فناوری پیشرفته و حضور قوی در بخش انرژی، می‌تواند نقش مهمی در بازسازی و به‌روزرسانی پالایشگاه‌ها و زیرساخت‌های نفت و گاز ایران ایفا کند. این کشور دارای شرکت‌های بین‌المللی مانند Repsol است که در حوزه‌های

یادداشت

الزامات شهر موفق پسا‌جنگ

حسین خسرونژاد، پژوهشگر دکترای شهرسازی؛ در شهرهایی که درگیر جنگ هستند -مانند سناریوهایی

تجربه‌شده در حلب، ساریوو و بیروت- نقش شهرساز را یک «طراح فضا» به یک «مدیر بقا، تاب‌آوری و انسجام اجتماعی» تغییر می‌یابد. در چنین شرایطی، شهر نه صرفاً یک کالبد، بلکه یک سیستم زنده و آسیب‌پذیر است که نیازمند مداخله‌ای چندلایه و زمان‌مند است. نخستین وظیفه، تضمین تداوم حیات شهری است. این امر از طریق حفظ عملکرد حداقلی زیرساخت‌های حیاتی -آب، برق، دسترسی اضطراری و خدمات درمانی- ممکن می‌شود. شهرساز باید با رویکردی عمل‌گرایانه، شبکه‌ای از فضاهای امن، مسیرهای امدادی و مراکز خدماتی غیرمتمرکز طراحی کند تا در صورت اختلال گسترده، شهر دچار فروپاشی کامل نشود. در گام بعد، مفهوم «تاب‌آوری شهری» به محور اصلی تصمیم‌گیری تبدیل می‌شود. تجربه شهرهایی که در جنگ جهانی دوم تخریب و بعدها بازسازی شدند، نشان می‌دهد زیرساخت‌ها باید نه‌تنها کارآمد، بلکه انعطاف‌پذیر و چندلایه باشند. توسعه شبکه‌های پشتیبان (مانند تأمین انرژی جمعی و ذخیره آب در مقیاس محله) و کاهش وابستگی به سیستم‌های متمرکز، از الزامات کلیدی این مرحله است. اما مهم‌تر از بازسازی کالبدی، بازسازی اجتماعی است. جنگ، پیوندهای اجتماعی، اعتماد عمومی و حس تعلق به فضا را تضعیف می‌کند؛ بنابراین طراحی فضاهای عمومی امن، در دسترس و دعوت‌کننده برای تعامل اجتماعی، نقشی حیاتی در بازسازی «سرمایه اجتماعی» ایفا می‌کند. دراین میان، رویکردهای نوینی مانند «طراحی مبتنی بر تروما» بر ضرورت توجه به ابعاد روانی فضا تأکید دارند؛ فضاهایی که نه‌تنها ایمن، بلکه آرام‌بخش و ترمیم‌کننده باشند. از منظر عدالت فضایی، شهرساز باید از بازتولید نابرابری جلوگیری کند. تجربه بازسازی‌های نابرابر نشان داده است تمرکز سرمایه در بخش‌های خاص شهر و حذف گروه‌های آسیب‌پذیر، زمینه‌ساز بحران‌های اجتماعی جدید خواهد شد؛ بنابراین تضمین دسترسی عادلانه به خدمات، مسکن و فرصت‌های اقتصادی، بخشی جدایی‌ناپذیر از فرایند بازسازی است. همچنین مشارکت واقعی شهروندان در فرایند تصمیم‌گیری، از یک انتخاب به یک ضرورت تبدیل شده است. شهرساز در اینجا نقش «تسهیل‌گر» را ایفا می‌کند؛ کسی که میان دولت، جامعه محلی و نهادهای مختلف پل می‌زند و فرایند بازسازی را به یک پروژه جمعی تبدیل می‌کند. در نهایت، تصمیم‌گیری درگیر جنگ باید نه صرفاً به وضعیت پیشین بازگردد، بلکه به سمت مدلی «بهتر از قبل» حرکت کنند. این امر مستلزم بازاندیشی در ساختار فضایی، کاهش تمرکز، افزایش انعطاف‌پذیری و تقویت ظرفیت‌های محلی است. شهر موفق پسا‌جنگ، شهری است که از دل بحران، توانمندتر، عادلانه‌تر و انسانی‌تر بیرون می‌آید. شهرسازی در شرایط جنگ، تمرینی در اخلاق، مدیریت بحران و آینده‌نگری است. اگرچه بازسازی فیزیکی ضروری است، اما آنچه پایداری واقعی شهر را تضمین می‌کند، بازسازی روابط انسانی، اعتماد اجتماعی و ساختارهای عادلانه است. بدون این ابعاد، هیچ شهری حتی با پیشرفته‌ترین زیرساخت‌ها نمی‌تواند به طور پایدار احیا شود.

مراسم استقبال از ۹ دربال نانو قهرمان دنا که در اوایل جنک تحمیلی توسط دشمن آمریکایی-صهیونی مورد اصابت قرار گرفته بود، با حضور فرماندهان نیروهای مسلح و مسئولین کشوری و خانواده‌های آنها، صبح روز ۲۹ فروردین‌ماه ۱۴۰۵ و هم‌زمان با روز ارتش جمهوری اسلامی ایران، در ورودی دروازه قران شهر شیراز برگزار شد.

عکس: ظاهره رخ‌بخش، ایسنا

instagram:sharghdaily1

twitter:sharghdaily

youtube:sharghdaily

Telegram:SharghDaily

apararat:tasvirshargh

twitter:sharghdaily

instagram:sharghdaily1

مهندسی، توسعه زیرساخت‌های انرژی و مدیریت پروژه‌های پیچیده نفتی تجربه درخور توجهی دارد. بازسازی پالایشگاه‌های قدیمی، بهبود کارایی فرایندهای پالایش و انتقال فناوری‌های پایدار، از زمینه‌های ممکن برای همکاری دوجانبه است. شرکت‌های اسپانیایی می‌توانند در طراحی، ساخت و بهره‌برداری از تأسیسات نفتی و گازی به‌ویژه در پروژه‌های نیازمند نوآوری و کاهش آلودگی مشارکت کنند.

اسپانیا همچنین می‌تواند در توسعه زیرساخت‌های گاز طبیعی و پروژه‌های گازی مسیرهای انتقال کمک کند که برای ایران، که دارای ذخایر گازی بزرگ است، از اهمیت بالایی برخوردار است. با توجه به تحریم‌های بین‌المللی و نیاز ایران به سرمایه‌گذاری و فناوری، همکاری با اسپانیا می‌تواند گامی مؤثر در راستای بازسازی صنعت انرژی ایران باشد. اسپانیا به دلیل تجربه گسترده در توسعه انرژی‌های پاک و تجدیدپذیر و در طراحی، ساخت و مدیریت بنادر و زیرساخت‌های دریایی، می‌تواند نقش مؤثری در توسعه و مدرنیزاسیون بنادر ایران و اساساً زیرساخت‌های فنی ایرا ایفا کند. شرکت‌های اسپانیایی مانند ACS و Ferrovial در پروژه‌های بزرگ بندری در اروپا، آفریقا و آمریکای لاتین فعالیت داشته‌اند و از فناوری‌های پیشرفته در حوزه‌های مدیریت ترافیک کالا، اتوماسیون بنادر و کاهش آلودگی استفاده می‌کنند. توسعه بندرعباس، چابهار و بندرانزلی به‌ویژه در زمینه‌هایی مانند اتوماسیون سیستم‌های بارگیری و تخلیه، بهبود زیرساخت‌های حمل‌ونقل داخلی مرتبط با بنادر و ساخت پایگاه‌های تعمیراتی دریایی و در انتقال فناوری و آموزش نیروی انسانی همکاری با اسپانیا می‌تواند به انتقال دانش فنی و آموزش نیروی انسانی ایرانی در زمینه مدیریت بنادر مدرن منجر شود.

با توجه به موقعیت راهبردی ایران در منطقه و نیاز به بهبود زیرساخت‌های حمل‌ونقل دریایی، همکاری با اسپانیا می‌تواند گامی کلیدی در راستای تبدیل بنادر ایران به مرکز تجاری و لجستیکی منطقه‌ای باشد. امید است تا با تجربه مثبت بازسازی سد سفیدرود بتوان به‌سرعت از توان و تجربه اسپانیا در بازسازی پس از جنگ تحمیلی آمریکایی-اسرائیلی بهره گرفت.

صنف

مشکلات معیشتی سینماگران هر روز بیشتر می‌شود

کانون کارگردانان سینمای ایران در متنی خواستار رسیدگی به مشکلات معیشتی اهالی سینمای ایران و لزوم توجه و رسیدگی مسئولان به آن شد. در بخش‌هایی از متنی که این تشکل صنفی در اختیار ایسنا گذاشت، آمده: «واقعیت انکارناپذیر این است که جنگ اخیر تأثیرات منفی فراوانی بر بسیاری از کسب‌وکارها گذاشته، صنعت سینمای ایران که تا پیش از این نیز در رکود به سر می‌برد و وضعیتیی متزلزل و ناپایدار داشت، با شروع جنگ، عملاً متوقف شد و به کما رفت. متأسفانه این اتفاق خیلی زود اثرات خود را بر معیشت سینماگران نشان داد و موج گسترده بیکاری، تأمین معاش بخش‌های زیادی از اهالی سینما را دچار مشکل کرده، سینماگرانی که تا پیش از این هم با معضل ناامنی شغلی مواجه بودند، حالا با وقوع این جنگ، عملاً با بحرانی جدی روبه‌رو هستند». در بخش دیگری از این متن آمده است: «در نظر داشته باشیم سینماگران ایرانی صرفاً از یک بیمه تأمین اجتماعی ارشاد، برخوردارند و فاقد حمایت‌هایی مثل بیمه بیکاری برای چنین شغل‌هایی هستند. دست‌اندرکاران سینمای ایران دوران بازنشستگی مشمول حداقل حقوق، در حد یک کارگر ساده، می‌شوند که سال‌ها است برای افزایش آن فکری نشده. کانون کارگردانان سینمای ایران نه‌فقط به خاطر اعضای خود، بلکه برای مشکلات حرفه‌ای و معیشتی به وجود آمده برای تمام اهالی سینمای ایران، در هر صنف و رشته‌ای، عمیقاً نگران است و ادامه بی‌توجهی به این مسئله اثرات زیان‌بار و جبران‌ناپذیری در پی خواهد داشت». در بخش پایانی این نوشتار آمده است: «این کانون از همه افراد و دستگاه‌های مسئول، ازجمله شخص وزیر محترم ارشاد، سازمان سینمایی، صندوق اعتباری هنر، خانه سینما و … مصراانه می‌خواهد تا در عمل به وظایف ذاتی خویش، به شکلی مسئولانه، با اقدامات و به هر نحو ممکن بکوشند بخشی از آسیب‌های جدی و عمیق واردشده بر کار و معیشت اهالی شریف و نجیب ایران را جبران کرده و در کنار آن سازوکارهایی برای ارتقای سطح بیمه تأمین اجتماعی و حقوق بازنستگان، ایجاد صندوق بیمه بیکاری، حمایت‌های عادلانه در زمینه رونق تولید و ایجاد اشتغال در عرصه سینما را طراحی و اجرا کنند». چند روز پیش هیئت‌مدیره خانه سینمای ایران با انتشار متنی از مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهور، تقاضا کرد شرایط دسترسی عموم مردم به اینترنت فراهم شود. در این نامه آمده است: «دسترسی به اینترنت امروزه یک گزینه تجاری نیست، بلکه یک ضرورت راهبردی برای بقا، رشد، اعلان حضور و افزایش تأثیرگذاری در جهان به‌شدت دیجیتالی‌شده عصر حاضر محسوب می‌شود. نبود دسترسی به اینترنت، ایرانیان را در همه ابعاد اقتصادی، آموزشی و فرهنگی با چالش‌های جدی مواجه می‌کند و توانایی آنها را در زیست معاصر و خدمت‌رسانی به جامعه محدود کرده و قاعدتاً موجب انزوا و فراموش‌شدگی تمدنی ایران می‌شود. از ریاست محترم‌جمهور انتظار دارد براساس وعده‌های‌شان نسبت به بازگرداندن حق دسترسی عموم مردم به اینترنت وفادار و عامل باشند».

۲.۶ میلیارد دلار

بیت‌کوین طی دو ماه گذشته تا ۴۰٫۱ درصد افزایش یافت و به ۷۸هزارو ۳۴۳ دلار رسید؛ البته کمی از این رشد را از دست داد. اتریوم ۳۰٫۳ درصد تقویت شد و ریپل ۲۰٫۴ درصد افزایش یافت. بازار برای خروج قاطع از این محدوده به شفافیت درباره تنگه هرمز و همچنین خرید مستمر از درمان‌های یک‌روزه باز می‌کند. مجید میناری، استاد مهندسی مکانیک و نویسنده این مطالعه می‌گوید: از آنجا که تاج‌ها می‌توانند به‌طور سفارشی برای هر بیمار در همان روز پزینت شوند، این رویکرد شخصی‌سازی بیشتری ارائه می‌دهد، درمان را سرعت می‌بخشد و راحتی دریافت ترمیم دائمی را در یک نوبت فراهم می‌کند.

۳۰ دقیقه

پژوهشگران دانشگاه تگزاس در دالاس روشی ابداع کرده‌اند که با آن می‌توان تاج‌های دندان‌های دائمی از جنس زیرکونیا (نوعی سرامیک بسیار مقاوم) را در چند ساعت پرینت سه‌بعدی کرد. این روش زمان حذف چسب را به کمتر از ۳۰ دقیقه کاهش داده و راه را برای درمان‌های یک‌روزه باز می‌کند. مجید میناری، استاد مهندسی مکانیک و نویسنده این مطالعه می‌گوید: از آنجا که تاج‌ها می‌توانند به‌طور سفارشی برای هر بیمار در همان روز پرینت شوند، این رویکرد شخصی‌سازی بیشتری ارائه می‌دهد، درمان را سرعت می‌بخشد و راحتی دریافت ترمیم دائمی را در یک نوبت فراهم می‌کند.

شبکه‌خوانی

بازخوانی وطن از مسیر فقدان

سمیه توحیدلو

وقتی از بحران مرجعیت حرف می‌زنیم، منظورمان لزوماً از بین رفتن تمام منابع فکری نیست، بلکه سخن از نوعی جابه‌جایی ناهمگون است که در آن، نهادهای سنتی معناساز دیگر نمی‌توانند روایتگر واقعیت‌ها باشند. برخی نهاد ها، به‌دلیل غلبه نگاه ایدئولوژیک، به تدریج از نبض افکار عمومی فاصله گرفتند و در حالی که می‌خواستند جامعه را به شکل الگوهای رسمی درآورند، عملاً بخشی از مردم را به سمت یک «خودانگیزی فردی» سوق دادند. این فاصله، والدینی از نسل دهه‌های ۶۰ و ۷۰ را ساخت که برآمده از تجربه‌های سخت دهه‌های پیشین بودند و حالا آگاهانه می‌خواستند فرزندان‌شان هیچ شباهتی به الگوهای موجود نداشته باشند. در غیاب مراجع بیرونی، مرجعیت به درون خانه‌های منزوی کوچ کرد؛ جایی که از ضرورت‌های زیست فردی سخن گفته می‌شد.

در این میان، نخبگان علمی و فرهنگی که باید میانجی میان ساختار و بدنه باشند، در یک بن‌بست دوجانبه گرفتار شدند. از یک سو، نقد تخصصی و مستقل در رسانه‌های رسمی جایی نداشت و هر صدای متفاوتی به‌سرعت از قطار روایتگری پیاده شد و از سوی دیگر، خود نخبگان در فضای رسانه‌ای با نقدهای حذفی علیه یکدیگر، به سلب اعتبار جمعی‌شان دامن زدند. نتیجه این شد که در فضای اجتماعی، «منطق بلاگری» جای «منطق نخبگانی» را گرفت. رسانه رسمی که استقلال نظر استاد دانشگاه را برنمی‌تافت، برای عقب‌نماندن از مسابقه دیده‌شدن، خود به دنبال سلب‌ریتی‌های جدید رسانه (هنرمندان، ورزشکاران، صاحبان رسانه و…) دودید و عمق تحلیل را فدای سرعت سطحی فضای مجازی کرد. در این زیست‌بوم جدید، کلام مینیمال و تصویری، فرصت اندیشه‌ورزی تصور را از بیسن برد و علم در برابر ذائقه‌های زودگذر رسانه‌ای عقب نشست.

باید پذیرفت که در دنیای امروز، مداخله در زیست‌جهان مردم از طریق حذف و فیلتر، فقط به نفع کسی تمام می‌شود که دستش از منظر ایستار و محتوا پُرتر است. وقتی ساختار نتوانست محتوای فرهنگی رقیب تولید کند و به‌جای گفت‌وگو به سانسور پناه برد، روایت‌های بیرونی حتی رسانه‌های غیررسمی و بیرون از مرزهای ایران بدون مانع در ذهن جامعه نفوذ کردند. بحران مرجعیت یعنی اینکه امروز، حتی وقتی از یک حقیقت عیان یا یک پیشرفت تمدنی حرف می‌زنیم، کسی آن را باور نمی‌کند؛ چون مراجعیت می‌کند باید کلام داشته‌ها را با صداقت روایت می‌کردند یا منزوی شده‌اند یا اعتبارشان قربانی مصلحت‌های سیاسی شده است. نگرانی اصلی نه برای مفاهیم اصیل فرهنگی، بلکه برای جامعه‌ای است که در غیاب مراجع معتبر و مستقل، در تشخیص خیر و صلاح ملی خود دچار سردرگمی شده است. بازخوانی وطن نیازمند بازنگشت به اعتباری است که فقط از مسیر صداقت نهادی و احترام به استقلال اندیشه می‌گذرد.

عبور از فقدان‌های ناشی از جنگ نیازمند جسارتی نخبگانی برای یک بازخوانی همه‌جانبه است. «چه باید کرد» امروز ما، نه در شعارهای تکراری، که در احیای شأن اندیشه‌ورزی و بازگرداندن اهل نظر به صدر نغذغه‌های جامعه است. رسالت امروز، ایستادن به میانه میدان و رویاتگری از «استان ناتمام ایران، آن است؛ روایتی که در آن، نقد بی‌امان ناکارآمدی‌ها با پاسداری غیورانه از داشته‌های تمدنی و رنج متخصصان وطن گره می‌خورد.

باید بساط نقد و نظر را چنان رونق داد که اندیشه دوباره به «نقطه اتکای جامعه» بدل شود و جای خالی مراجع سیاسی و رسانه‌ای را پر کند. انتظار از بدنه نخبگانی این است که فارغ از تلاطم‌های زودگذر، به بازخوانی ریشه‌های فرهنگی و تاریخی بپردازند و به جامعه یادآوری کنند ایران، فراتر از حاکمان و فراتر از بحران‌ها، انباشتی از تخصص و هویتی است که نباید در غبار خشم یا فقر گم شود. فقط با نشاندن «خرد جمعی» بر کرسی مرجعیت و ارج‌نهادن به استقلال نهاد علم و با بهره‌گیری از رسانه‌های مستقل و متفکر داخلی است که می‌توانیم پل‌های شکسته میان مردم و آرمان‌های ملی را بازسازی کنیم و از دل این فقدان، مسیری روشن برای آینده ایران عزیز بکشاییم.